

# РЕШЕНИЕ

№ 1689

гр. София, 14.03.2019 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,**  
в публично заседание на 19.02.2019 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Георги Бозуков**

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **10762** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 118, ал. 1 от КСО.

Образувано е по жалба от Ю. Б. Р. срещу решение № 2153-21-223/01.09.2017 г. на директора на ТП на НОИ С. град. С посоченото решение е оставена без уважение жалбата на Ю. Б. Р. срещу разпореждане № [ЕГН]/213/13.12.2016 г.

В жалбата се поддържа, че актът е постановен в противоречие с материалноправни норми, като се съдържат оплаквания, че при определяне на пенсията на жалбоподателката не е взет предвид значителен трудов стаж придобит преди 1990 г., както и трудов стаж в дружество, в които тя нямала дялово участие. Искане за отмяната на решението.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С. град, чрез юрисконсулт М., изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните, доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорения административен акт и на посоченото в жалбата, приема за установени следните обстоятелства по делото:

По повод подадено от Ю. Б. Р. заявление вх. № 259/16.06.2003г., било постановено разпореждане № [ЕГН]/213/13.12.16 г. на Ръководителя по "Пенсионно осигуряване", с което на Ю. Б. Р. е отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, с начална дата на пенсията – 16.01.2003г. /датата на инвалидизиране на лицето/, Въз основа на представени документи /трудова книжка №167 и удостоверение

обр.УП-30 № 673/19.05. 1983г., издадено от Хранителни стоки -К. район/, на Р. бил зачетен осигурителен стаж, придобит до датата на инвалидизиране-16.01.2003г. в размер на 26 години, 07 месеца и 7 дни, подробно описан в заявлението за пенсиониране по периоди, осигурители и длъжности, както следва:

По удостоверение обр.УП-30 № 673/19.05. 1983г. в Хранителни стоки-К. район на длъжност „стоковед" в периода 01.10.1969г.-29.08.1979г. ; По трудова книжка № 167, издадена от Ц.К.С. СП „К." на длъжност „стоковед" в периода 03.09.1979г.-22.03.1985г.; По трудова книжка № 167 в ТК „Б.-К." на длъжност „стоковед" и „валутен касиер" в периода 22. 03.1985г.-30.11.1990г.;

По трудова книжка № 167 в „М." ООФ на длъжност „касиер" в периода 03.12. 1990г.-25.02.1993г.;

По трудова книжка № 167 в [фирма] на длъжност „управител на ресторант" в периода 01.03. 1993г.-06.09.1996г.

Към заявлението били приложени и документи, имащи значение за определяне: размера на пенсията, както следва:

УП-2 №003/15.05.2003г., издадено от [фирма], с осигурителен доход за периода 01.06.1993г.-31.05.1996г. в размер на 267649.20 лева;

На 12.12.2011г. Ю. Б. Р. подала заявление за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, но вместо удостоверението за стажа, положен в Хранителни стоки-К. район в периода 01.10.1969г.-29.08.1979г., същата представила 2 бр.удостоверения, според които не е работила в „Хранителни стоки", а в други предприятия, както следва:

Удостоверение обр.УП-30 № 267/17.04.1996г., изд. от О.Г.Н.С.Д.Т Промкомбинат „Метал" [населено място], в което е удостоверено, че в периода 17.06.1968г.-30.04.1976г. Ю. Б. Р. е работила на длъжност „ лаборант- подготовка проби в лаборатория продукти" и труда е от първа категория и

Удостоверение обр.УП-3 № 718/16.08.201 1г., изд. от [фирма], в което е посочено, че 10.05.1976г.-31.08.1979г. Ю. Б. Р. е работила на длъжност „работник на машина за пенополиуретанови. изделия" и положения труд е от втора категория.

Осигурителния стаж по новопредставените през 2011г. удостоверения съвпадал по време със стажа по представеното през 2003г. удостоверение обр.УП-30 № 673/19.05.83 г., издадено от Хранителни стоки-К. район, според което Ю. Б. за периода 01.10.69 г.-29.08.1979г. е работила в Хранителни стоки като Същевременно в новопредставените през 2011 г. удостоверения било вписано, че през същия период от време е работила в О.Г.Н.С.Д.Т Промкомбинат „Метал" [населено място] и в [фирма] на длъжности, които коренно се различавали от първоначално посочената длъжност на стоковед в Хранителни стоки, както по мястото на работа, така и по трудовите функции.

За изясняване на посочените противоречия длъжностното лице по осигуряване е поискало да бъде извършена проверка от контролните органи на ТП на НОИ С.-град. В резултат на извършената проверка в осигурителя [фирма], бил изготвен констативен протокол № 052/23.03.2012г., от който се установило, че в изходящия , дневник на дружеството за издадените от предприятието образци УП-2 и УП-3, няма издаден образец с номер 226. Въз основа на представените при проверката разплащателни ведомости било установено още, че Ю. Б. Р. не фигурира във ведомостите за заплати в периода 10.05.1976г.-31.08.1979г., посочен в удостоверение обр.УП-3 № 718/16.08.2011г. След преценка на представените документи, длъжностното лице по пенсионно осигуряване постановило разпореждане № [ЕГН]/2 от 11.05.2012г., с което е отказано отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, в което изложил мотиви, че не зачита стажа в [фирма], тъй като след проверка в осигурителя е установено, че в периода 10.05.1976г.-31.08.1979г. Ю. Б. Р. не е работила в това предприятие. В разпореждането са изложени и мотиви, че не се зачита за осигурителен стаж времето от 17.06.1968г. до 30.04.1976г. в ОГНСДТ „Промкомбинат метал“, тъй като това време се дублира по време с осигурителен стаж, положен в ДТП „Хранителни стоки“. След направена преценка на правото на пенсия на Ю. Б. Р., пенсионният орган е достигнал до извода, че лицето няма право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, тъй като има осигурителен стаж в размер на 27 години 6 месеца и 13 дни при изискуем стаж за жените през 2011г.-34 години.

На 10.12.2013г. Ю. Б. Р. е подала заявление, с искане за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, към което била приложила първоначално представеното удостоверение обр.УП-30 № 673/19.05.1983г., издадено от Хранителни стоки-К. район за периода 01.10.1969г.-29.08.1979г. Удостоверението от [фирма] не било приложено към заявлението. Представено било ново удостоверение изх.№ 6/24.10.2013г., издадено от името на [фирма], според което Ю. Б. Р. е работила в това дружество в периода 11.09.1996г.-17.07.2001 г. За този период от време в Регистъра на осигурените лица нямало данни Ю. Б. Р. да е работила, въпреки че от 01.01.1997г. по отношение на работодателите /осигурителите/ било въведено задължение ежемесечно да подават данни за наетите на работа при тях лица. В удостоверението, издадено от името на [фирма] бил посочен домашния адрес и СЗМ на Жени П. Г., която го подписала като главен счетоводител на дружеството. При проверка на осигурителния стаж на Жени П. Г., съдържащ се в пенсионното й досие, се установило, че последната никога не е работила в „С. груп“; О., за да е оправомощено лице за издаване на документи за пенсиониране.

През 2015г. Ю. Р. подала заявление с вх.№ 2113-21-3689/09.10.2015г., с което отново е поискала да ѝ бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. Към заявлението за първи път била представила трудова книжка № 285, издадена на 20.06.1968г. от О.Г.Н.СД.Т. „Промкомбинат метал“-С. и удостоверение обр.УП-3 № 63/24.08.2015г., изд. от ТПК „Фина промишленост“-С., която кооперация според Ю. Р. съхранявала архива на „Промкомбинат метал“-С.. И в двата представени документа бил удостоверен трудов стаж на лицето за периода 17.06.1968г.-30.09.1969г., като в издаденото удостоверение не била посочена заеманата от лицето длъжност, а в трудовата книжка е посочено, че е работила на длъжност „лаборант“.

За изясняване на трудовия стаж в „Промкомбинат метал“-С., контролните органи на ТП на НОИ С.-град извършили проверка в ТПК „Фина промишленост“-С., при която е установено, че Ю. Б. Р. не фигурира в разплащателните ведомости, касаещи периода 17.06.1968г.-30.09.1969г.

Като се има предвид, че Ю. Р. е представила и документ, удостоверяващ, че е работила в [фирма], където след проверка е установено, че не е работила и след като е установено, че не фигурира и в разплащателните ведомости, съхранявани от ТПК „Фина промишленост“-С., контролните органи на НОИ извършили проверка на зачетения до този момент трудов/осигурителен/ стаж на Ю. Б. Р. по представените документи по периоди и осигурители, при което било установено, че Ю. Б. Р. не е работила в следните предприятия:

„Хранителни стоки“. Това е удостоверено в Констативен протокол № КП-5-0017300/02.09.2016г., както и в декларация на изпълнителния директор на [фирма] И. Д. Н.;

В [фирма], правопреемник на [фирма] и на [фирма] в периода 03.11.1990г.-25.02.1993г. съгласно Констативен протокол № КП-5-21-00179568/30.09.2016г.;

В Централен кооперативен съюз Ц.-обединен архив/ за периода 03.11.1979г.-22.03.1985г., удостоверено в Констативен протокол № КП-5-21-00170163/24.08.2016г.;

В [фирма] в периода 03.11.79г.-22.03.85г., видно от Констативен протокол № КП-5-21-00170189/24.08.2016г. ;

В [фирма]

От констативен протокол КВ-5-21-00176897/17.09.2016г. било видно, че контролните органи на ТП на НОИ С.-град са опитали да извършат проверка в осигурителя [фирма]. Установили, че [фирма] е регистрирано с решение № 1 на Софийски градски съд по ф.д.№ 21466/1994г., партиден номер 20730, рег.1, том 253, стр.92, със седалище и адрес на управление [населено място]-1784,[жк], [жилищен адрес]. Съдружници в [фирма] били Д. С. Г., ЕГН [ЕГН]; В. П. Е., ЕГН [ЕГН] и З. Р. Д., ЕГН [ЕГН], като дружеството се управлявало от Д. С. Г.. Контролните органи установили, че В. П. Е. и З. Р. Д. са напуснали фирмата през 1996г. и не съхраняват нито счетоводна документация, нито печати на дружеството. След тяхното напускане, управляващ дружеството е останал Д. С. Г., но същият е починал на 05.10.2015г., поради което контролните органи не могат да извършат проверка относно издадените документи на лицето Ю. Б. Р..Същевременно, от пенсионното досие на Ю. Б. Р. било видно, че същата е подала молба с вх.№ МП-117047/10.12.2013г., към която е представила удостоверение обр.УП-2 с изх.№6 от 24.10.2013г., издадено от [фирма] с Булстат[ЕИК], в което е удостоверен осигурителен доход на Ю. Б. Р. по години за периода 01.01.1997г.-27.07.2001г. През месец февруари 2014г. контролните органи на ТП на НОИ С.-град били извършили проверка на осигурителя [фирма]. За осъществяване на контакт с дружеството и уговаряне на конкретен ден за извършване

на проверката, контролният орган се бил свързал по телефона с № [ЕГН], посочен в удостоверение обр.УП-2 с изх.№6 от 24.10.2013г., който номер бил на личния телефон на Жени Г.. В цитираното удостоверение бил посочен адрес [населено място], кв.Б., ул,"Божур" № 2, който бил постоянен адрес на Жени Г.. При проверката същата се представила за представляващ дружеството, но не представила документи, които я оправомощават да извършва представителни действия от името на Д. С. Г., собственик и управител на дружеството. Жени Г. подписала изготвения констативен протокол и същевременно издала ново удостоверение обр.УП-2 № 9/21.02.2014г. за лицето Ю. Б. Р. със значително по-висок осигурителен доход от предходно издаденото удостоверение с № 6/24.10.2013г. Двете удостоверения били изготвени и подписан от Жени Г. в качеството ѝ на главен счетоводител на [фирма]. При съпоставка с пенсионната преписка на Жени Г. се установило, че същата никога не е работила в [фирма]. От Регистъра на трудовите договори и личната ѝ пенсионна преписка, се установило, че към датите на изготвяне на двете удостоверения/21.02.2014г. и 24.10.2013г./, Жени Г. е работила като счетоводител в „Софийски имоти“. Същевременно двете удостоверения, издадени от името на [фирма], подписани за главен счетоводител от Жени Г., били подписани за ръководител с различни подписи. Като се имало предвид, че съгласно съдебната регистрация на фирмата, издадените удостоверения следвало да са подписани от него в това му качество.

В хода на проверката било установено, че починалия Д. С. Г. е получавал лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване. Пенсията е била отпусната въз основа на подадено от него заявление с вх.№ 634/04.07.2002г., подписано лично от него, като подписа му се съдържал и в други молби и документи, съдържащи се в пенсионното му досие. При направена съпоставка, се установило, че подписите за управител/ръководител/ на [фирма] в удостоверение обр.УП-2 № 9/21.02.2014г. и удостоверение с № 6/24.10.2013г. за лицето Ю. Б. Р. не съответствали на подписа на Д. С. Г.. От изложеното било видно, че документите, издадени от името на [фирма], не са издадени от компетентните длъжностни лица на дружеството - управител и главен счетоводител, поради което не били годно доказателство за установяване на осигурителен стаж на Ю. Б. Р.. В случая Жени Г. никога не е работила в това дружество и не е заемала длъжност главен счетоводител, поради което нямала качеството на длъжностно лице, оправомощено да издава официални удостоверителни документи от името на фирмата. В тази връзка удостоверение обр. УП-2 с № 6/24.10.2013 г. и удостоверение обр.УП-2 № 9/21.02.2014г. за лицето Ю. Б. Р. не било издадено от името на [фирма] и поради това, че подписите за управляващ дружеството не били на Д. С. Г..

В [фирма]

Трудовият стаж на Ю. Б. Р. в посоченото дружество бил вписан в трудова книжка №167/03.09.1979г. и касал периода 01.03.1993г.- 06.09.1996г. Заверен бил трудов стаж в размер на 3 години 6 месеца и 9 дни.

За личен състав, както при назначаването на работа, считано от 01.03.1993г., така и при прекратяване на трудовото правоотношение, считано от 06.09.1996г., се

подписала Жени Г.. Неин подпис за главен счетоводител бил положен и при заверката на трудовия стаж в трудовата книжка. От пенсионната преписка на Жени Г. се установило, че същата е работила като главен счетоводител в [фирма] само в периода 16.07.1992г.-09.08.1993г., след което е получавала обезщетение за безработица от Бюрото по труда. Това обстоятелство сочело, че след освобождаването ѝ от работа, считано от 09.08.1993г. Жени Г. като безработно лице нямала качество на длъжностно лице/ личен състав или главен счетоводител/ в [фирма], с правомощия да полага подписа си, както при преназначаването на Ю. Р., така и при заверяването на трудовия ѝ стаж в трудовата книжка на Ю. Р. при прекратяване на трудовия ѝ договор от 06.09.1996г.

Със заповед № ЗР-5-21-00150561/28.06.2016г. на контролен орган към ТП на НОИ С.-град било възложено извършване на проверка на осигурителя [фирма], ЕИК[ЕИК] относно издадени от името на фирмата документи за пенсия на лицето Е. И. И., ЕГН [ЕГН]. Заповедта била връчена на госпожа Жени П. Г. в качеството ѝ на счетоводител на дружеството. Последната представила на контролния орган пълномощно, издадено от Набил С. Р., в качеството му на собственик на Е. М. И." Е., с което упълномощил Жени П. Г., ЕГН [ЕГН] да го представлява пред НАП, НОИ и Здравната каса, като за целта да съставя, попълва, подава, изисква и получава документи, молби, справки, формуляри, декларации, данъчни декларации, удостоверения, разрешения и други, да подписва всякакви документи, изпълнява всички негови задължения. Пълномощното било с дата 21.06.2016г., като нотариална заверка удостоверявала, че подписа върху документа е на Набил С. Р..

От писмо на Национална агенция по приходите изх.№ 10-44-00-1205/02.03.2017г. се установило, че [фирма] , ЕИК[ЕИК] е с прекратена регистрация от 01.01.2012г. Посоченото обстоятелство сочело, че след като Набил Р. няма качеството на собственик на дружеството не може да упълномощава когото и да е да извършва действия от името на фирмата, тъй като фирмата не съществувала и самият той нямал права, свързани с администриране на каквито и да било действия от името на заличената фирма. В този смисъл всички действия, извършени от Жени Г. от името на [фирма] били недействителни, тъй като същата може да представлява Набил С. Р. само в качеството му на физическо лице, но не и в качеството на собственик на фирма, тъй като такава след 01.01.2012г. не съществувала в правния мир.

Допълнително от писмото на НАП се установило, че за [фирма] не са подавани годишни данъчни декларации по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане и няма данни за сключвани трудови договори и назначени лица.

Собственик и управител на [фирма] бил съпругът на Ю. Б. Р. - Набил С. Р.. И двамата били регистрирани на адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] който е адрес на седалището и на управление на дружеството.

В хода на проверката се установило, че от 2002г. Набил С. Р., ЕГН [ЕГН] получавал социална пенсия за инвалидност. В пенсионното му досие се съдържали пълномощно с нотариална заверка на подписа му и документ от

банката с номера на банковата му сметка, в която бил положен негов подпис. При съпоставка на подписа в трудовата книжка на Ю. Б. Р., положен за ръководител на [фирма], с нотариално заверения подпис от пълномощното и от банковия документ, се установило, че подписа в трудовата книжка не съответства на подписа на Набил С. Р.. Това обстоятелство сочело, че заверката на трудовия стаж на Ю. Б. Р. в трудовата й книжка не е оформена съгласно законовите изисквания на Наредбата за трудовия стаж и трудовата книжка за полагане на подписи на главен счетоводител и ръководител, каквито подписи не били налице в настоящия случай.

Допълнително от пенсионното досие на Набил С. Р. се установило, че в мотивите на експертното решение на ТЕЛК с № 2744/28.06.2002г., въз основа на която му е отпусната социална пенсия, е посочено, че към датата на; освидетелстването му от ТЕЛК-28.06.2002г., Набил С. Р. нямал трудов стаж.

Липсата на трудов/осигурителен стаж по отношение на Набил С. Р. се потвърдила и от това, че след извършена служебна проверка на фирмите, които са се регистрирали като осигурители в ТП на НОИ С.-град и имат издаден осигурителен номер, било установено, че след съдебната регистрация на фирмата през 1990г., Набил С. Р. не се е регистрирал като осигурител в ТП на НОИ С.-град, което е бил длъжен да направи, по закон и е подлежал на задължително осигуряване за своя сметка за времето, през което е упражнявал трудова дейност.

През 2010 г. Набил С. Р. подал заявление с искане за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст, към което е представил документи за трудов/осигурителен/ стаж, положен в различни предприятия в периода 17.04.1971г.-09.08.1996г, както следва:

По удостоверение Обр.УП-3 № 167/18.11.1987г. от НХТП като техник във „В.“ в периода 17.04.1971г.-31.12.1976г. и като началник склад в периода 01.01.77г.-05.10.1984г.;

По удостоверение Обр.УП-3 № 43/20.02.1992г. от ДТП.-„Хранителни стоки“ на длъжност „снабдител“ в периода 10.10.1984г.-18.07.1986г. ; и на длъжност „управител магазин за месо в периода 19.07.1986г.-23.11.1990г.

По трудова книжка № 57/26.11.1990г., в Ц. СП „К.“ на длъжност „управител“ на магазин в периода 26.11.1990г.-11.11.1991г.;

По трудова книжка № 57/26.11.1990г. в [фирма] на длъжност началник склад в периода 13.11.1991г.-09.08.1996г., но [фирма], чийто собственик и управител е бил, не е сред тези предприятия. В тази връзка, като се имали предвид датите на издаване на цитираните по-горе документи, възниквал въпроса, защо, след като са били налични към датата на подаване на заявлението за отпускане на инвалидна пенсия през 2002г., същите не били представени пред пенсионният орган. На второ място правело

впечатление обстоятелството, че в пенсионно досие на Набил С. Р. не се съдържат данни, че е упражнявал дейност в [фирма], но от името на неговата фирма са издавани документи за пенсиониране, както на неговата съпруга, така и на други лица.

Предвид това, че [фирма] не е регистрирано като осигурител в ТП на НОИ С.-град не само по времето, за което Ю. Р. твърди, че е работила във фирмата на съпруга си, но изобщо никога това дружество не било регистрирано като осигурител, който развива дейност и имал наети на работа лица, можело да се направи обоснован извод, че издадените удостоверителни документи от името на цитираното дружество не са годно доказателство за положен от Ю. Б. Р. осигурителен стаж в [фирма]. Този извод се подкрепял и от писмото на НАП, от което се установило, че дружеството не е подавало годишни данъчни декларации за извършвана дейност, както и че няма данни за сключени трудови договори и назначени лица.

С оглед гореизложеното решаващият орган решил, че правилно и законосъобразно длъжностното лице по пенсионно осигуряване е изключило осигурителния стаж на жалбоподателката

В проверените предприятия /фирми/ поради това, че Ю. Б. Р. не фигурира в разплащателните ведомости на същите или поради това, че стажа е удостоверен с нередовни документи при установена липса на компетентност за издаването им. След извършена преценка на действително положения от Ю. Б. Р. осигурителен стаж и проверка в Регистъра на осигурените лица и Регистъра на трудовите договори, длъжностното лице по „Пенсионно осигуряване“ е зачело за осигурителен стаж времето от 10.11.2003г. до 14.07.2004г., през което жалбоподателката е работила в Амбулатория за първична извънболнична медицинска помощ „Сана“. Зачетения стаж в Амбулатория за първична извънболнична медицинска помощ „Сана“ бил в размер на 8 месеца и 5 дни и бил недостатъчен за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване.

Съгласно чл. 74, ал.1 от КСО осигурените придобивали право на пенсия за инвалидност поради общо заболяване, ако са загубили работоспособността си и имат осигурителен стаж, придобит до датата на инвалидизирането, а за слепите по рождение и за ослепелите преди постъпване на работа - до датата на заявлението по чл. 94, както следва:

до 20-годишна възраст и за слепите по рождение и на ослепелите преди постъпването им на работа - независимо от продължителността на осигурителния стаж;

до 25-годишна възраст - една година;

до 30-годишна възраст - 3 години;



над 30-годишна възраст - 5 години.

Ю. Б. Р. била [дата на раждане] и към определената дата на инвалидизиране -16.01.2003г. имала навършена 51 годишна възраст, поради, което следвало да отговаря на изискването на чл.74, ал.1 от КСО за придобит осигурителен стаж до датата на инвалидизиране-5 години.

От съдържащото се в пенсионното досие ЕР на ТЕЛК № 2966/27.05.2003г. се установило, че определената в него дата на инвалидизиране е 16.01.2003г. Положеният осигурителен стаж в Амбулатория за първична извънболнична медицинска помощ „Сана“ бил за периода от 10.11.2003г. до 14.07.2004г., който стаж на първо място се явявал след определената дата на инвалидизиране и поради това не можело да послужи за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване с правно основание чл.74, ал.1 от КСО и на второ място бил недостатъчен за отпускане на този вид пенсия.

С оглед изложеното, при така изяснената фактическа обстановка и след обсъждане на приложимите правни норми, решаващият орган приел че оспореното разпореждане № [ЕГН]/213 от 13.12.2016г. на Ръководителя по „Пенсионно осигуряване“ е правилно и законосъобразно постановено като по тази причина следвало да бъде потвърдено, а предявената срещу него жалба следвало да бъде оставена без уважение като неоснователна.

**При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:**

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, подадена е от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е решение № 2153-21-223/01.09.2017 г. на директора на ТП на НОИ С. град. С посоченото решение е оставена без уважение жалбата на Ю. Б. Р. срещу разпореждане № [ЕГН]/213/22.12.2016 г. Оплакванията, съдържащи се в жалбата са свързани с обстоятелството, че според жалбоподателката при определяне на пенсията за инвалидност поради общо заболяване не са съобразени документи, удостоверяващи трудовия стаж на Р. и по тази причина е отхвърлен значителен трудов стаж на жалбоподателката придобит преди 1990 г. Иска се отмяната на решението.

От събраните по делото доказателства се установява, че със заявление вх.№ 259/16.06.2003г., подадено от С. Р. е постановено разпореждане № 13 от 26.06.2003г. на Ръководителя по "Пенсионно осигуряване", с което на Ю. Б. Р. е отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, с начална дата на пенсията – 16.01.2003г., когато е настъпило инвалидизирането ѝ. Към заявлението е представила документи: /трудова книжка №167 и

удост.обр.УП-30 № 673/19.05. 1983г., издадено от Хранителни стоки -К. район/. В тази връзка на Р. е зачетен осигурителен стаж, придобит до датата на инвалидизиране-16.01.2003г. в размер на 26 години, 07 месеца и 7 дни, подробно описан в заявлението за пенсиониране по периоди, осигурители и длъжности, както следва:

По удостоверение обр.УП-30 № 673/19.05. 1983г. в Хранителни стоки-К. район на длъжност „стоковед“ в периода 01.10.1969г.-29.08.1979г. ; По трудова книжка № 167, издадена от Ц.К.С. СП „К.“ на длъжност „стоковед“ в периода 03.09.1979г.-22.03.1985г.; По трудова книжка № 167 в ТК „Б.-К.“ на длъжност „стоковед“ и „валутен касиер“ в периода 22. 03.1985г.-30.11.1990г.;

По трудова книжка № 167 в „М.“ ООФ на длъжност „касиер“ в периода 03.12. 1990г.-25.02.1993г.;

По трудова книжка № 167 в [фирма] на длъжност „управител на ресторант“ в периода 01.03. 1993г.-06.09.1996г.

Към заявлението били приложени и документи, имащи значение за определяне: размера на пенсията, както следва:

УП-2 №003/15.05.2003г., издадено от [фирма], с осигурителен доход за периода 01. 06. 1993г.-31.05.1996г. в размер на 267649.20 лева.

Отделно от това на 12.12.2011г. Ю. Б. Р. подаде заявление за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, но вместо удостоверението за стажа, положен в Хранителни стоки-К. район в периода 01.10.1969г.-29.08.1979г., същата представила 2 бр.удостоверения, според които не е работила в „Хранителни стоки“, а в други предприятия, както следва:

Удостоверение обр.УП-30 № 267/17.04.1996г., изд. от О.Г.Н.С.Д.Т Промкомбинат „Метал“ [населено място], в което е удостоверено, че в периода 17.06.1968г.-30.04.1976г. Ю. Б. Р. е работила на длъжност „ лаборант-подготовка проби в лаборатория продукти“ и труда е от първа категория и

Удостоверение обр.УП-3 № 718/16.08.2011г., изд. от [фирма], в което е посочено, че 10.05.1976г.-31.08.1979г. Ю. Б. Р. е работила на длъжност „работник на машина за пенополиуретанови изделия“ и положения труд е от втора категория.

Осигурителния стаж по новопредставените през 2011г. удостоверения, очевидно съвпада по време със стажа по представеното през 2003г. удостоверение обр.УП-30 № 673/19.05.83 г., издадено от Хранителни стоки-К. район, според което Ю. Б. за периода 01.10.69 г.-29.08.1979г. е работила в Хранителни стоки като Същевременно в новопредставените през 2011 г. удостоверения е вписано, че през същия период от време е работила в О.Г.Н.С.Д.Т Промкомбинат „Метал“ [населено място] и в [фирма] на длъжности, които коренно се различават от

първоначално посочената длъжност на стоковед в Хранителни стоки, както по мястото на работа, така и по трудови функции.

В резултат на извършена проверка в осигурителя [фирма] и то изготвения констативен протокол № 052/23.03.2012г., се установява, че в изходящия , дневник на дружеството за издадените от предприятието образци УП-2 и УП-3, няма издаден образец с номер 226. Въз основа на представените при проверката разплащателни ведомости също се установява, че Ю. Б. Р. не фигурира във ведомостите за заплати в периода 10.05.1976г.-31.08.1979г., посочен в удостоверение обр.УП-3 № 718/16.08.2011г. Предвид това, длъжностното лице по пенсионно осигуряване е издало разпореждане № [ЕГН]/2 от 11.05.2012г., с което е отказано отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст с мотиви, че не зачита стажа в [фирма], тъй като след проверка в осигурителя е установено, че в периода 10.05.1976г.-31.08.1979г. Ю. Б. Р. не е работила в това предприятие. В разпореждането са изложени и мотиви, че не се зачита за осигурителен стаж времето от 17.06.1968г. до 30.04.1976г. в ОГНСДТ „Промкомбинат метал“, тъй като това време се дублира по време с осигурителен стаж, положен в ДТП „Хранителни стоки“. В тази връзка пенсионният орган е достигнал до извода, че лицето няма право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, тъй като има осигурителен стаж в размер на 27 години 6 месеца и 13 дни при изискуем стаж за жените през 2011г.-34 години.

Отделно от това на 10.12.2013г. Ю. Р. със заявление за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, към което е приложила първоначално представеното удостоверение обр.УП-30 № 673/19.05.1983г., издадено от Хранителни стоки-К. район за периода 01.10.1969г.-29.08.1979г., а удостоверението от [фирма] този път не го приложила към това заявление. Представила обаче ново удостоверение изх.№ 6/24.10.2013г., издадено от името на [фирма], според което Ю. Б. Р. е работила в това дружество в периода 11.09.1996г.-17.07.2001 г. За този период от време в Регистъра на осигурените лица липсват данни Ю. Б. Р. да е работила, защото от 01.01.1997г. по отношение на работодателите /осигурителите/ е въведено задължение ежемесечно да подават данни за наетите на работа при тях лица. В удостоверението, издадено от името на [фирма] е подписано от Жени П. Г. в качеството ѝ на, но се установява, че същата никога не е работила в „С. груп“; О..

За пореден път през 2015г. Ю. Р. със заявление с вх.№ 2113-21-3689/09.10.2015г. е поискала да ѝ бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. Към това заявлението за първи път представя трудова книжка № 285, издадена на 20.06.1968г. от О.Г.Н.СД.Т. „Промкомбинат метал“-С. и удостоверение обр.УП-3 № 63/24.08.2015г., издадено от ТПК „Фина промишленост“-С., която кооперация според Ю. Р. съхранявала архива на „Промкомбинат метал“-С.. В тези документи е удостоверен трудов стаж на същата за периода 17.06.1968г.-30.09.1969г., като в издаденото удостоверение не е посочена заеманата от нея длъжност.

Установено е, че в „Промкомбинат метал“- след извършена проверка в ТПК „Фина промишленост“-С., Ю. Б. Р. не фигурира в разплащателните ведомости, касаещи периода 17.06.1968г.-30.09.1969г.

След като представените документ, удостоверяващ, че Р. е работила в [фирма], където е установено, че не е работила и след като е установено, че не фигурира и в разплащателните ведомости, съхранявани от ТПК „Фина промишленост“-С. зачетения до този момент трудов/осигурителен/ стаж на Ю. Р. по представените документи по периоди и осигурители е установено, че Ю. Б. Р. не е работила в следните предприятия:

„Хранителни стоки“. Това е удостоверено в Констативен протокол № КП-5-0017300/02.09.2016г., както и в декларация на изпълнителния директор на [фирма] И. Д. Н.;

В [фирма], правопреемник на [фирма] и на [фирма] в периода 03.12.1990г.-25.02.1993г. съгласно Констативен протокол № КП-5-21-00179568/30.09.2016г.;

В Централен кооперативен съюз Ц.-обединен архив/ за периода ОЗЛ|1Л979г.-22.03.1985г., удостоверено в Констативен протокол № КП-5-21-00170163/24.08.2016г.;

В [фирма] в периода 03.11.79г.-22.03.85г., видно от Констативен протокол № КП-5-21-00170189/24.08.2016г. ;

В [фирма]

С констативен протокол КВ-5-21-00176897/17.09.2016г. е установено, че [фирма] е регистрирано с решение № 1 на Софийски градски съд по ф.д.№ 21466/1994г., партиден номер 20730, рег.1, том 253, стр.92, със седалище и адрес на управление [населено място]-1784,[жк], [жилищен адрес]. Съдружници в [фирма] са Д. С. Г., ЕГН [ЕГН]; В. П. Е., ЕГН [ЕГН] и З. Р. Д., ЕГН [ЕГН], като дружеството се управлява от Д. С. Г.. Установено е, че В. П. Е. и З. Р. Д. са напуснали фирмата през 1996г. и не се съхранява нито счетоводна документация, нито печати на дружеството. След тяхното напускане, управляващ дружеството е останал Д. С. Г., но същият е починал на 05.10.2015г. Същевременно, от пенсионното досие на Ю. Б. Р. е видно, че същата е подала молба с вх.№ МП-117047/10.12.2013г., към която е представила удостоверение обр.УП-2 с изх.№6 от 24.10.2013г., издадено от [фирма] с Булстат[ЕИК], в което е удостоверен осигурителен доход на Ю. Б. Р. по години за периода 01.01.1997г.-27.07.2001г. През месец февруари 2014г. след извършена проверка на осигурителя [фирма] е установено, че Жени Г. се представила за представляващ дружеството, но не представила документи, които я оправомощават да извършва представителни действия от името на Д. С. Г., собственик и управител на дружеството. Жени Г. подписала изготвения констативен протокол и същевременно издала ново удостоверение обр.УП-2 № 9/21.02.2014г. за лицето Ю. Б. Р. със значително по-висок осигурителен

доход от предходно издаденото удостоверение с № 6/24.10.2013г. Двете удостоверения са изготвени и подписан от Жени Г. в качеството ѝ на главен счетоводител на [фирма]. При справка с пенсионната преписка на Жени Г. е установено, че същата никога не е работила в [фирма]. От Регистъра на трудовите договори и личната ѝ пенсионна преписка, се установило, че към датите на изготвяне на двете удостоверения/21.02.2014г. и 24.10.2013г./, Жени Г. е работила като счетоводител в „Софийски имоти“, а от това става ясно, че документите, издадени от името на [фирма], не са издадени от компетентните длъжностни лица на дружеството - управител и главен счетоводител.

Трудовият стаж на Ю. Б. Р. в [фирма], вписан в трудова книжка №167/03.09.1979г. касае периода 01.03.1993г.- 06.09.1996г. в нея е заверен бил трудов стаж в размер на 3 години 6 месеца и 9 дни.

За личен състав, както при назначаването на работа, считано от 01.03.1993г., така и при прекратяване на трудовото правоотношение, считано от 06.09.1996г., се подписала Жени Г. в качеството ѝ на главен счетоводител при заверката на трудовия стаж в трудовата книжка. Установява се, че същата е работила като главен счетоводител в [фирма] само в периода 16.07.1992г.-09.08.1993г., след което е получавала обезщетение за безработица от Бюрото по труда.

Със заповед № ЗР-5-21-00150561/28.06.2016г. на контролен орган към ТП на НОИ С.-град е възложено извършване на проверка на осигурителя [фирма], ЕИК[ЕИК] относно издадени от името на фирмата документи за пенсия на лицето Е. И. И., ЕГН [ЕГН]. Заповедта е връчена на Жени П. Г. в качеството ѝ на счетоводител на дружеството. Г. е представила пълномощно, издадено от Набил С. Р., в качеството му на собственик на Е. М. И." Е., с което упълномощил Жени П. Г., ЕГН [ЕГН] да го представлява пред НАП, НОИ и Здравната каса, като за целта да съставя, попълва, подава, изисква и получава документи, молби, справки, формуляри, декларации, данъчни декларации, удостоверения, разрешения и други, да подписва всякакви документи, изпълнява всички негови задължения. Пълномощното било с дата 21.06.2016г., като нотариална заверка удостоверявала, че подписа върху документа е на Набил С. Р.. От писмо на Национална агенция по приходите изх.№ 10-44-00-1205/02.03.2017г. е установено, че [фирма] , ЕИК[ЕИК] е с прекратена регистрация от 01.01.2012г и Набил Р. няма качеството на собственик на дружеството, а тази фирмата не съществувал след прекратяването на регистрацията ѝ. Допълнително от писмото на НАП се установява, че за [фирма] не са подавани годишни данъчни декларации по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане и няма данни за сключвани трудови договори и назначени лица. Собственик и управител на [фирма] е Набил Р. и двамата с Ю. Б. Р. - Набил С. Р. са регистрирани на адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] който е и адрес на седалището на управление на дружеството. Предвид това, че [фирма] не е регистрирано като осигурител в ТП на НОИ С.-град не само по времето, за което Ю. Р.

твърди, че е работила тази фирма, но изобщо никога това дружество не е регистрирано като осигурител, който развива дейност и има наети на работа лица издадените удостоверителни документи от името на цитираното дружество не са годно доказателство за положен от Ю. Б. Р. осигурителен стаж в [фирма].

С оглед гореизложеното съдът счита, че правилно и законосъобразно длъжностното лице по пенсионно осигуряване е изключило осигурителния стаж на жалбоподателката в

проверените предприятия /фирми/ поради това, че Ю. Б. Р. не фигурира в разплащателните ведомости на същите или поради това, че стажа е удостоверен с нередовни документи при установена липса на компетентност за издаването им. След извършена преценка на действително положения от Ю. Б. Р. осигурителен стаж и проверка в Регистъра на осигурените лица и Регистъра на трудовите договори, длъжностното лице по „Пенсионно осигуряване“ е зачело за осигурителен стаж времето от 10.11.2003г. до 14.07.2004г., през което жалбоподателката е работила в Амбулатория за първична извънболнична медицинска помощ „Сана“. Зачетения стаж в Амбулатория за първична извънболнична медицинска помощ „Сана“ е в размер на 8 месеца и 5 дни и е недостатъчен за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване.

Съгласно чл. 74, ал.1 от КСО осигурените придобиват право на пенсия за инвалидност поради общо заболяване, ако са загубили работоспособността си и имат осигурителен стаж, придобит до датата на инвалидизирането, а за слепите по рождение и за ослепелите преди постъпване на работа - до датата на заявлението по чл. 94, както следва: до 20-годишна възраст и за слепите по рождение и на ослепелите преди постъпването им на работа - независимо от продължителността на осигурителния стаж; до 25-годишна възраст - една година; до 30-годишна възраст - 3 години; над 30-годишна възраст - 5 години. Ю. Б. Р. е [дата на раждане] и към определената дата на инвалидизиране -16.01.2003г. има навършена 51 годишна възраст, поради, което следва да отговаря на изискването на чл.74, ал.1 от КСО за придобит осигурителен стаж до датата на инвалидизиране-5 години. От съдържащото се в пенсионното досие ЕР на ТЕЛК № 2966/27.05.2003г. се установява, че определената в него дата на инвалидизиране е 16.01.2003г. Положеният осигурителен стаж в Амбулатория за първична извънболнична медицинска помощ „Сана“ е за периода от 10.11.2003г. до 14.07.2004г., който стаж на първо място се явява след определената дата на инвалидизиране и поради това не може да послужи за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване с основание чл.74, ал.1 от КСО и на второ място е недостатъчен за отпускане на този вид пенсия. По делото не бяха представени от жалбоподателката доказателства, оборващи констатациите по проведеното пенсионно производство.

По делото с определение от 06.02.18 г. е допусната съдебно-счетоводна

експертиза, която е приета по съответния процесуален ред. Заключение по същата е оспорено от Юрк. М., която счита, че заключението е немотивирано и не е съобразено с доказателствата по делото. Съдът кредитира заключението по изготвената съдебно-счетоводна експертиза, защото няма основание да счита, че тя не е изготвена от компетентно вещо лице, но счита, че заключението не променя констатираното в хода на административното производство, че следва да се изключи осигурителния стаж на жалбоподателката в

проверените предприятия /фирми/ поради това, че Ю. Б. Р. не фигурира в разплащателните ведомости на същите или поради това, че стажа е удостоверен с нередовни документи при установена липса на компетентност за издаването им. Съдебно –счетоводната експертиза не е базирана на констативните протоколи, а преповтаря съдържанието на разпореждане, с което първоначално е отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване с начална дата на пенсията 16.01.03 г.

С оглед изложеното, при така изяснената фактическа обстановка и след обсъждане на приложимите правни норми, съдът счита, че правилно решаващият орган е приел че оспореното разпореждане № [ЕГН]/213 от 13.12.2016г. на Ръководителя по „Пенсионно осигуряване” е правилно и законосъобразно постановено и следва да бъде потвърдено, а предявената срещу него жалба следва да бъде оставена без уважение като неоснователна.

При съобразяване на тези обстоятелства обжалваният административен акт се определя като законосъобразен. Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган – съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията в едномесечен срок от получаването им. С решението ръководителят на териториалното поделение може да отмени разпорежданията и да реши жалбите или исканията по същество. В процесния случай обжалваното решение е издадено от директора на ТП на НОИ С. град. Разпореждането, което е потвърдено с обжалваното решение също така е издадено от компетентен орган. По изложените съображения оспореният административен акт е законосъобразен, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника следва да се заплати юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143 АПК, вр. чл. 78 ГПК, вр. чл. 24 от Наредба за заплащане на правната помощ в размер на 100 лв.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, съдът

#### **РЕШИ:**

**ОТХВЪРЛЯ** оспорването на Ю. Б. Р. срещу решение № 2153-21-223/01.09.2017 г. на директора на ТП на НОИ С. град, с което е

оставена без уважение жалбата на Ю. Б. Р. срещу разпореждане № [ЕГН]/213/13.12.2016 г. като неоснователно.

**ОСЪЖДА** Ю. Б. Р. с ЕГН [ЕГН] да заплати сумата в размер на 100 лв., представляваща направени по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение.

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

**АДМИНИСТРАТИВЕН**

**СЪДИЯ:**